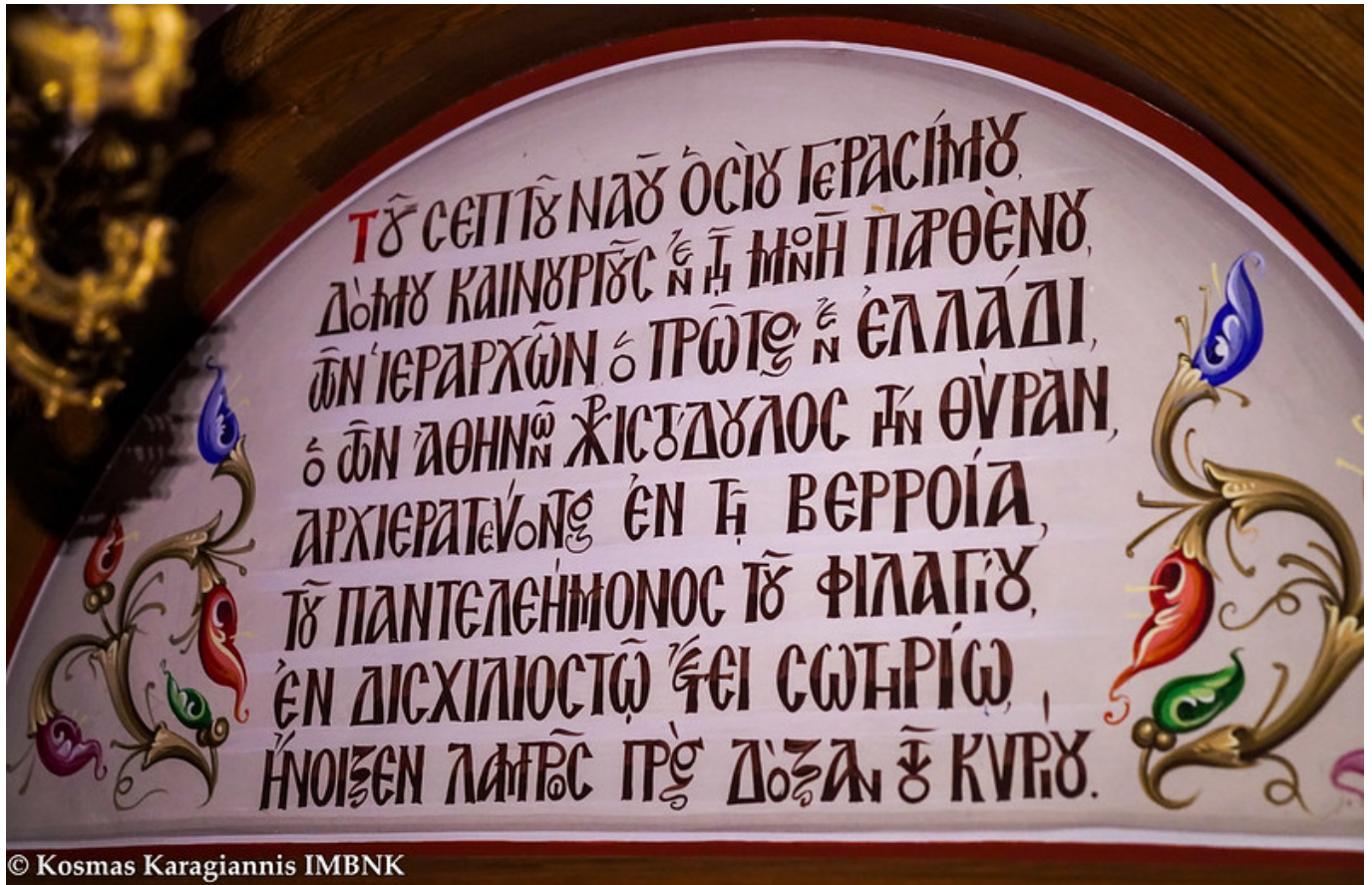

«Ο Θεός δεν αρνείται τη συνάντηση σε όποιον την επιζητά»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Ιερά Αγρυπνία τελέστηκε χθες το βράδυ (Δευτέρας 19 Οκτωβρίου) στο πανηγυρίζον Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Γερασίου του εν Κεφαλληνία στο άβατο της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά στη Βεροία, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος.

Στη διάρκεια της Ιεράς Αγρυπνίας τελέστηκε και η μεγαλοσχημία του Μοναχού Δαβίδ, αδελφού της Ιεράς Μονής.

Η μνεία του Σεβασμιωτάτου στον Άγιο Γεράσιμο

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: **«Σήμερον εξελέξατό σε ... Κύριος ο Θεός ... autw̄ angelikw̄s la-treú-ein, autw̄ olokλήrws douleúein, ta áνω φρονεín, ta áνω ζητεín».**

Αγρυπνήσαμε απόψε τιμώντας εδώ, στον πανηγυρίζοντα ιερό μας ναό, την ανακομιδή του ιερού και θαυματουργού λειψάνου του οσίου Γερασίου του εν Κεφαλ-λη-νία, ενός μεγάλου ασκητού και εκ των προστατών της Ιεράς μας Μονής. **Τιμήσαμε ταπεινά και κατά χρέος τον όσιο τον οποίο ετίμησε και εδόξασε ο Θεός, διατηρώντας διά της Χάριτός του άφθορο και ακέραιο το ιερό σκήνωμά του μέ-χρι σήμερα εις απόδειξη της αγιό-τητός του, αλλά και καθιστώντας το πηγή ακένωτο πολυαρίθμων θαυ-μάτων και ιάσεων σωματικών και ψυχικών νοσημάτων.**

Ετίμησε ο Θεός τον όσιο Γερά-σι-μο, διότι και ο όσιος τον ετίμησε με την **ολοκληρωτική αφιέρωσή** του και με τον **ένθεο ζήλο** του για την **άσκηση**, την **προσευχή**, την **τα-πεινοφροσύνη** και την **απόλυτη υπακοή στο θέλημά Του.**

Απαρνήθηκε τον κόσμο ο όσιος και αναζήτησε τον Θεό με όλη τη δύναμη της νεανικής του ψυχής, χωρίς να υπολογίσει τι άφη-νε πίσω του, αλλά ούτε και τους κό-πους, τις ταλαιπωρίες, τις δυσκο-λίες και τους πειρασμούς, που επρό-κειτο να αντιμετωπίσει εν-δυό-μενος το μοναχικό ράσο, γιατί η **καρδιά του εφλέγετο από την αγάπη του Θεού, πυρπολείτο από τον θείο έρωτα, ανεπαύετο στην αίσθηση της παρουσίας του, οπου-δήποτε και αν βρισκόταν.**

Τον Θεό επιζητούσε μόνο ο όσιος, σε Αυτόν επιθυμούσε να είναι προ-σηλωμένος, σε Αυτόν μόνο επε-δί-ω-κε να ευαρεστεί, Αυτόν μόνο επι-πο-θούσε να υμνεί και να δοξά-ζει νυχθημερόν.

Αυτός ο πόθος και η αγάπη του για τον Θεό έκαναν τον όσιο Γερά-σι-μο να ανεβαίνει ημέρα με την ημέρα προς Αυτόν, τον έκαναν να τον προσεγγίζει ολοένα και περισ-σό-τερο, γιατί ο Θεός δεν αρνείται να συναντήσει όσους του ζητούν τη συνάντηση, δεν αρνείται να ποιήσει μονήν στις ψυχές εκείνων που τον αγαπούν και τηρούν τον λόγο του, κατά την υπόσχεση του Κυρίου μας, δεν αρνείται να προσ-φέρει τη χάρη του σε εκείνους που καθαίρουν με τον αγώνα και την προσπάθειά τους το σώμα και τον νου και την ψυχή τους από κάθε ρύπο και σκιά αμαρτίας, και να τους αγιάσει.

Προς τον μεγαλόσχημο -πλέον- μοναχό

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Έτσι έζησε ο όσιος Γεράσιμος ο νέος και αναδείχθηκε όχι απλώς ασκητής αλλά και πρότυπο αλη-θούς και γνησίας μοναστικής ζωής και πολιτείας. **Και αποτελεί αγαθή συγκυρία ότι κατά την ημέρα αυτή, κατά την οποία τιμά η Εκ-κλη-σία μας και ιδιαιτέρως η Ιερά Μονή μας τον μεγάλο αυτόν όσιο, λαμβάνεις και συ το μέγα και αγγε-λικό σχήμα.**

Όλα αυτά τα χρόνια έζησες αφο-σιωμένος στον Θεό και στη μονα-χι-κή ζωή, πρόθυμος να συν-δρά-μεις σε κάθε ανάγκη της Ιεράς μας Μονής και της ιεράς Αδελφό-τη-τος, σκεύος εύχρηστον σε κάθε διακονία. Και σήμερα ο Θεός σε καλεί να ενδυθείς το μέγα σχήμα. Σε καλεί να αγωνισθείς ακόμη πε-ρισ-σότερο, για να αφοσιωθείς ακό-μη περισσότερο στην αγάπη και στη λατρεία του, στην προσευχή και στην προσπάθεια να ενωθείς ολοκληρωτικά μαζί του.

«Σήμερον εξελέξατό σε ... Κύριος ο Θεός ... autώ αγγελικώς λατρεύ-ειν, autώ

ολοκλήρως δουλεύειν, τα άνω φρονείν, τα άνω ζητείν».

Η λατρεία του Θεού, που δεν πε-ριορίζεται μόνο μέσα στον ναό κα-τά τις ώρες της θείας λατρείας, αλλά επεκτείνεται και στην καθη-με--ρινότητα του μοναχού, στις πρά-ξεις και τις ενέργειές του, στην αναστροφή του, στους λογισμούς του, στον προσωπικό του αγώνα για την κάθαρση, είναι το έργο του μο-ναχού, εάν θέλει να λα-τρεύει τον Θεό «αγγελικώς», εάν θέλει να ζει όντως «ισάγγελο» πολιτεία, όπως αποκαλούν οι πατέρες τη μο--ναχική ζωή, εάν θέλει να μιμεί-ται τους αγγέλους, οι οποίοι «ολο-κλήρως» δουλεύουν «τω Θεώ».

Και αυτό επιτυγχάνεται, όταν ο μοναχός αγωνίζεται να απομα-κρύ-νει από την ψυχή του κάθε βιοτική μέριμνα, που του αποσπά την προσοχή από την αφοσίωση στον Θεό, να απομακρύνει από τον νου του κάθε λογισμό, ο οποίος τον αποσπά από τη μελέτη και την αδιάλειπτο μνήμη του Θεού, τον απομακρύνει από τη μόνη σωτή-ρια μέριμνα, από τον μόνο σώζο-ντα λογισμό, «τα άνω φρονείν, τα άνω ζητείν».

Ο αγώνας αυτός δεν είναι εύκο-λος και προ πάντων δεν είναι σύ-ντομος. Είναι αγώνας διά βίου, εί-ναι πνευματικός μαραθώνιος, εί-ναι αγώνας μέχρι της τελευταίας πνοής, διότι όποιος νομίζει ότι κέρ--δισε αυτόν τον αγώνα, αυτός κινδυνεύει να αποτύχει.

Ο αγώ-νας της μοναχικής ζωής είναι αγώνας που κερ-δίζεται διά της υπακοής και της τελείας εκκο-πής του ιδίου θελήματος, η οποία αποτελεί όχι μόνο το ακλό-νητο θε-μέλιο αλλά και την αναγκαία προϋ-πό-θεση κάθε πνευματικής προό-δου, ιδιαιτέρως όμως της ζωής του μοναχού.

Είναι αγώνας που κερδίζεται δια της ταπεινοφροσύνης και της εμ-πρά-κτου ταπεινώσεως, η οποία ελ-κύει τη χάρη του Θεού που επι-βλέπει επί τους ταπεινούς και τους χαριτώνει και τους αγιάζει.

Σε αυτόν τον αγώνα, τον οποίο αναλαμβάνεις από σήμερα ως με-γα-λό-σχημος πλέον μοναχός, θα έχεις πρότυπο φωτεινό και συμπα-ρα-στάτη τον εορταζόμενο όσιο Γε-ράσιμο τον εν Κεφαλληνία. Θα έχεις πρότυπο και συμπαραστάτη τον όσιο Δαβίδ τον δενδρίτη, τον εν Θεσσαλο-νίκη, τον μεγάλο αυ-τόν ασκητή του οποίου το όνομα φέρεις. Θα έχεις πρότυπο και συμ-παραστάτη τον άγιο Λουκά τον ιατρό, τον οποίο με τόση ευλάβεια και αγάπη δια-κο-νείς, και ο οποίος έζησε με πλή-ρη υπακοή στο θέλη-μα του Θεού.

Θα έχεις όμως πρωτίστως πρό-τυπο και συμπαραστάτη στον πνευ---ματικό σου αγώνα την έφορο και προστάτιδα της Μονής μας, την Κυρία Θεοτόκο, η οποία είχε αφιερώσει απόλυτα την ύπαρξή της στον Θεό και τη διακονία του, και η οποία είναι η προστάτις και η πρέσβειρα όλων των μοναζό-ντων.

Θα έχεις, μαζί με τις δικές μου ευχές, και την ευχή και τη συμ-πα-ράσταση του Ηγουμένου της Μο-νής μας και όλων των πατέρων, ώστε να συνεχίσεις να προάγεσαι στη μοναχική ζωή και να ευα-ρε-στείς τον Θεό, στον οποίο αφιέ-ρωσες ολόκληρη την ύπαρξή σου, ώστε να αξιωθείς διά του ελέους και της χάριτός του και διά πρε-σβειών της Υπεραγίας Θεοτόκου «του βραβείου της άνω κλήσεως», τη μακαριότητα της αιωνίου ζωής μετά πάντων των αγίων. Αμήν.